

[Valdemar Sørensen.]

vedrørende Produktion og Fordeling af Søm. Man er paa det rene med de Vanskeligheder, som Fordelingen af den indskrænkede Produktion skaber, men henstiller indtrængende, at der sikres Boligbyggeriet den tilstrækkelige Forsyning, muligt ved en passende Forøgelse af den Del af Beholdningerne, som ogsaa nu reserveres visse Dele af Forbruget.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa det samlede Udvalgs Vegne indstille Lovforslaget til Vedtagelse efter Vedtagelsen af de her nævnte Ændringsforslag.

Jens Thomsen: Vedtagelsen af de foreslaaede Ændringer vil betyde en yderligere Hensyntagen til Byerne. Min Gruppe vil ikke indvende noget imod dem, men Gennemførelsen vil betyde en skærpet Forpligtelse til at vise tilsvarende Hensyn til Landdistrikterne. Under første Behandling lagde Indenrigsministeren særlig Vægt paa, at Reparationerne ikke skulde udføres i den gode Byggetid. Dette Princip gør Ændringsforslaget under Nr. 2 et Brud paa, idet Maj Maaned hører med til den bedste Byggetid.

Under første Behandling gik jeg imod Lovforslaget, fordi Regeringen ikke tager samme Hensyn til Landet som til Byen, men især fordi man sidste Aar afskar en Mængde Ansøgere fra Landet, der i god Tro til, at de fik Statstilskud, allerede havde bekostet Arbejdet. Den højtærede Indenrigsminister udtalte i sit Svar til mig, at Landbrugsministeren vilde søge en Bevilling, saa de Ansøgere, der sidste Aar havde indsendt deres Andragender rettidigt, kunde faa Statstilskud. Efter Ministerens Svar forstaar jeg det saadan, at det er efter Landbrugsministerens personlige Vilje, at de mange Ansøgere fra Landet er forurettet. Var det ikke Tilfældet, havde Indenrigsministerens Svar til mig ingen Betydning. Hvis det er den samlede Regering, der har Ansvaret for den uretfærdige Behandling, nytter det jo ikke, at Landbrugsministeren søger en Bevilling. Det har for saa vidt Betydning at faa dette Forhold klaret, for Landbrugsministeren har haft mange Henvendelser fra de skuffede Ansøgere. Ministeren har vist gentagne Gange givet Udtryk for, at han vil søge en Bevilling, saa at de forurettede kan faa Tilskuddet. Mange af de skuffede Ansøgere har derved faaet den Opfattelse, at Landbrugsministeren gjorde, hvad han kunde, for at raade Bod paa de urimelige Forhold, men at det var det øv-

rige Ministerium, der forhindrede, at det blev gjort. Af Indenrigsministerens Svar til mig fremgaar det, at Sagen er i Orden, naar Landbrugsministeren forlanger den nødvendige Bevilling. Hvis den højtærede Indenrigsminister har Ret i sin Besvarelse til mig, forekommer det mig, at Landbrugsministeren har spillet et noget uærligt Spil over for de Ansøgere der har rettet Henvendelse til ham, men mig forbavser Landbrugsministerens Optræden ikke. Han plejer jo at blive rost i Pressen for udvist Samfundssind, naar han foruretter sine egne.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen ankede ved første Behandling over, at Tilskuddet var sat ned fra 35 pCt. til 25 pCt., og han ankede over, at Tidsfristerne var for korte baade med Hensyn til Indgivelse af Andragende og med Hensyn til Arbejdets Fuldførelse. Under disse Forhold kan Reparationerne kun komme til at omfatte Maling, Tapetsering og Hvidtning, udtalte det ærede Medlem.

Det var for saa vidt ganske interessante Udtalelser. Man ser her Utilfredsheden i Byerne, naar man skal nøjes med det samme Statstilskud, som Landet faar. Paa Landet var der Glæde over de 25 pCt., og Skuffelsen var stor, da saa mange blev snydt for det hele. Men ogsaa det ærede Medlems Udtalelser om, at Reparationerne efter Lovforslaget kun kan omfatte Maling, Tapetsering og Hvidtning, har principiel Interesse for Landet. Der har man nemlig aldrig kunnet faa Tilskud til den Slags Reparationer. Her betragtes den Slags Arbejde som almindelig Vedligeholdelse, og Andragender af den Art er altid blevet afvist. Det viser yderligere, hvordan Landdistrikterne paa alle Omraader er forurettede i Forhold til Byerne. Men til Trods for, at man paa alle Omraader hele Tiden har favoriseret Byerne paa Landets Bekostning, vil man nu fortsætte denne Lovgivning til Fordel for Byerne, medens man for lang Tid siden har standset den for Landdistrikternes Vedkommende. Det er en stærk Udfordring mod hele Landets Befolkning i en Tid, hvor der tales saa meget om Samfundssind, og det er i Særdeleshed en stærk Udfordring mod Landhaandværkerne. Reparationsloven har været til stor Fordel for Haandværkerne. Beskæftigelsen har været saa stor, at Byggeomkostningerne er steget meget af den Grund. En Haandværker, der før tog 1 Kr. i Timen paa Landet, tager nu 2 Kr. i Timen, og endnu er det jo en beskedent Løn i Forhold til den Svendeløn, han maa betale; men Omkostningerne er fordyret af